

מ"ת 59860/01/15 - מדינת ישראל נגד איגור שבצ'וק

בית משפט השלום בעכו

02 פברואר 2015

מ"ת 59860-01-15 מדינת ישראל נ' שבצ'וק(עציר)

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
איגור שבצ'וק

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד אתי קרייף

המשיב: נוכח

הסניגור: עו"ד אבי קורונל, ס. ציבורית

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת נשיאת סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי העובדות נטענות בכתב האישום ביום 28.1.15, בשעה 02:28 החזיק הנאשם ברחוב בחמישה סכינים. שני סכיני מטבח מוסתרים בתוך גרב רגל ימין ושני סכינים יפניים ותער לתספורת בתוך תיק גב שהיה ברשותו.

3. הסנגור חולק על קיומן של ריאות לכאורה וכן עילת מעצר.

לטענת הסנגור יש להידרש כבר בשלב זה של הדיון לשאלת חוקיות החיפוש. לשיטתו לא היה יסוד מספק לחדש על מנת לערוך במשיב חיפוש. וכגם אילו היה צריך השוטר להסביר לו בדיוק מה הוא מתכוון לבצע ואת זכויותיו.

עוד טוען הסנגור כי גם אם בית המשפט ימצא כי אכן קיימות ראיות לכאורה, הרי שעבירת אחזקת סכין אינה מקימה עילת מעצר, לא מדובר בעבירת אלימות. עברו הפלילי של המשיב התיישן ולפיכך אין לו משקל בבוא בית המשפט לדון בסוגיה זו.

לבסוף טוען הסנגור כי יש להורות על שחרורו של המשיב בתנאי שיבטיחו התייצבותו להמשך משפטו תו לא. אופן

התנהלותו של המשיב בזמן החיפוש מעיד כי הוא משתף פעולה על המשטרה.

4. אין מחלוקת כי שעה בה הנערך חיפוש על המשיב נמצאו הסכינים המפורטים בכתב האישום במקומות אשר נמצאו. המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלת חוקיות החיפוש והשלכת שאלה זו על שלב המעצר עד תום ההליכים בו אנו עוסקים כעת.

5. על מנת לבצע חיפוש על גופו או בכליו של אדם נדרש השוטר לקיומו של חדש סביר "שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב"; ראה סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

ברע"פ 10141/09 בן חיים ואח' נ. מדינת ישראל (להלן: "הלכת בן חיים") נקבע-

"סקירת ההוראות השונות הנוגעות לסמכות לערוך חיפוש על גופו של אדם ללא צו שיפוטי מראה כי סמכות זו מותנית בקיומו של חשד סביר לכך שאותו אדם מחזיק בחפץ כלשהו שהחזקתו אסורה או שהוא מושא לחיפוש על ידי המשטרה. דרישת הסף הראייתית של חשד סביר עוברת, אפוא, כחוט השני בהוראות החקיקה השונות המקנות לשוטר סמכות לערוך חיפוש על גופו של אדם ללא צו שיפוטי (כאשר סעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי קובע מבחן של "יסוד להניח" לעריכת חיפוש במקום מסוים). מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטר שערך את החיפוש לשם הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים מטבע הדברים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישומו של מבחן זה מבוסס על נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטר בעת עריכת החיפוש ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש (ראו והשוו בג"ץ 465/75 דגני נ' שר המשטרה, פ"ד ל(1) 337, 349-353 (1975) (להלן: עניין דגני)). ..."

6. בחינת שאלת חוקיותו של החיפוש אשר נערך על גופו ובכליו של המשיב שלפני מחייבת לקבוע האם התקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי, זאת בהסתמך על המידע שהיה בידי השוטר שערך את החיפוש וכן ניסיונו ושיקול דעתו המקצועי.

7. בדו"ח הפעולה של רס"ר שניאור בועז נרשם על ידו-

"במהלך סיור שגרתי.. הבחנתי בחשוד אשר נראה מכופף כלפי הרצפה ומכניס דבר מה לתוך תיק שחור כשהוא מסתכל עליי ומדבר לאישה שאיתו ונראה מבצע תנועות מהירות לתוך התיק וממהר לסגור אותו, לאחר

עמוד 2

סגירת התיק הניח אותו ... ונראה כי מנסה להסתירו מפניו..."

זהו תיאורו של השוטר את אשר ראה, טרם החליט לגשת אל המשיב ולדבר עמו. למעשה יש לקבוע האם יש באמור לעיל יסוד סביר לחדש.

8. טוען הסנגור כי לא כל אדם המתכופף לתיק יש לערוך עליו חיפוש. דומה כי אין מחלוקת על כך. אולם לא זה המקרה אשר לפני. השוטר מתאר התנהלות שלמה שאינה מתמצה רק באדם המכניס דבר מה לתיק. השוטר התרשם כי המשיב מנסה להסתיר ממנו דבר מה. הוא מכניס את הדברים במהירות לתוך התיק כשהוא מסתכל אל עבר השוטר ולאחר מכן מנסה על פי הבנת השוטר את המצב, להסתיר את התיק מפניו.

9. בבש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ. מדינת ישראל כותב כב' השופט זילברטל:

"... מקומן של טענות בעניין קבילותן של ראיות הוא בהליך העיקרי ולא בשלב זה, בו די שבית המשפט ישתכנע שהראיות מקימות לכאורה, כאמור לעיל, סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. ככלל, מקום בו הראיה לכאורה הנדונה אינה בלתי קבילה בעליל, יש לברר את שאלת קבילותה בהליך העיקרי, ובינתיים ניתן לראותה כראיה לכאורית לצורך המעצר עד תום ההליכים (בש"פ 2871/94 פרץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 20.6.1994), פס' 5 להחלטתו של כבוד השופט י' זמיר; בש"פ 3601/11 שווקי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.5.2011), פס' 34 להחלטתו של כבוד השופט י' דנציגר; בש"פ 4533/12 גבן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 20.6.2012), פס' 9 להחלטתו)."

איני מוצאת כי זה המקום בו ניתן לקבוע בשלב זה של הדיון כי החיפוש נערך בעליל שלא על פי יסוד סביר לחשד. השוטר מתאר את החשד. מדובר בתחושת השוטר על פי התנהגויות אותן הוא מפרט כי הוא נצפה על ידי המשיב אשר מנסה להסתיר ממנו את התיק ותכולתו. איני מוצאת כי ניתן לקבוע כי תיאור זה הינו בעליל תיאור אשר אין בו חשד. האם מדובר בחשד מספק אם לאו לצורך עריכת חיפוש? מקומה של הכרעה זו במסגרת התיק העיקרי. כאן יש לבחון האם בעליל אין מדובר בחשד מספק וכזאת לא אוכל לקבוע.

10. הסנגור ממשיך וטוען כי החיפוש הינו בלתי חוקי גם מאחר והשוטר לא פרט בפניה משיב את זכויותיו בטרם החל בחיפוש, על אף כי החיפוש נערך בהסכמה. לעניין זה שב ומפנה הסנגור להלכת בן חיים המוזכרת לעיל.

בהלכת בן חיים נקבע כמפורט-

"סיכומו של דבר, בהעדר מקור סמכות אחר ובנסיבות המצדיקות זאת, הסכמתו של אדם לעריכת חיפוש על גופו, בכליו או בביתו עשויה להוות מקור סמכות עצמאי לביצוע החיפוש. באותן נסיבות תוכל ההסכמה לשמש תחליף לדרישת החשד הסביר לנשיאת נשק, הקבועה בסעיף 3(ב) לחוק סמכויות לשמירה על ביטחון הציבור, או לדרישת ה"יסוד להניח" כי בוצעה עבירה, הקבועה בסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי. אין חולק כי תנאי לכך הוא שאותה הסכמה תהיה הסכמת אמת מודעת ורצונית. כדי להבטיח זאת אין די בבקשת הסכמתו של האדם מושא החיפוש לעריכת החיפוש אלא יש להבהיר לו במפורש כי נתונה לו הזכות לסרב לביצוע החיפוש וכי הסירוב לא ייזקף לחובתו... הסבר ברור ומובן שניתן בעל-פה בדבר הזכות לסרב לביצוע החיפוש ובדבר העובדה כי הסירוב לא ייזקף לחובתו של המסרב תשרת טוב יותר את הצורך להבטיח את כנות ההסכמה לביצוע החיפוש מאשר חתימה על טופס זה או אחר..."

11. מהלכת בן חיים נלמד, כי ההסכמה המודעת נדרשת שעה בה אין עילה אחרת לביצוע חיפוש למעט אותה הסכמה. במקרה שבפניי, כפי שפירטתי לעיל, אין בידי לקבוע כי החיפוש נערך בעליל שלא על פי יסוד סביר לחשד, ולפיכך, אינני נדרשת בשלב הדיון במ"ת לשאלת ההסכמה המודעת.

12. נשאלת השאלה האם עבירת החזקת סכין מקימה עילת מעצר מבחינת מסוכנות. ראשית, יש לקבוע כי על אף שלא מדובר בעבירת אלימות, אזי הערך המוגן הינו מניעת אלימות. ולפיכך, עבירת החזקת סכין יוצרת מסוכנות. האם המסוכנות הינה ברמה המצדיקה מעצר עד תום ההליכים? אינני חושבת כי ניתן לקבוע מסמרות בעניין זה ולצורך קביעת רף המסוכנות, יש לבחון את נסיבות החזקת הסכין.

13. במקרה זה, מכלול נסיבות החזקת הסכין פועל לחובתו של המשיב מבחינת העובדה שהנסיבות מעצימות את עילת המסוכנות. לעניין זה, יש להפנות לכך כי המשיב נתפס שעה בה הוא נושא על גופו ברחוב, חמישה סכינים, אשר שניים מהם אינם דומים לסכיני מטבח כלל וכלל. עוד יש לציין, כי שניים מן הסכינים מוסתרים היו בגרביו. השעה בה נתפס, 02:35, גם הוא נזקפת לחובתו ומעצימה יסוד המסוכנות.

14. בצד כל האמור לעיל, אצביע על כך כי לטעמי, בחקירתו, לא נשאל המשיב די באשר לשאלה לאן היו מועדות פניו ומדוע נזקק הוא לשיטתו, לעבודתו, לסכינים בשעת לילה זו.

15. נוכח כל האמור לעיל, הנני קובעת כי קמה עילה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, אך מצוות עמוד 4

המחוקק ונוכח עוצמת עילת המעצר, יש לבחון חלופת מעצר.

ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ה, 02/02/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נוכח החלטתי והסכמת הצדדים הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלהלן:

1. מעצר בית מלא בבית אמו בכתובת - רח' התאנה 15/2 בכרמיאל, בפיקוח אמו הגב' אירנה שבצ'וק ת.ז. 319308326, והגב' נטלי וולודינה, אזרחית אוקראינה שהיא ארוסתו של המשיב, חליפות.
2. התייצבות בבימ"ש עם דרישה.
3. חתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וחתימה של כל אחת מהמפקחות על ערבות צד ג' על סכום זהה.
4. המשיב יהיה רשאי לצאת "חלון התאווירות" בכל יום בין השעות 16:00 עד 18:00 בליווי אחת המפקחות.

**ניתנה והודעה היום י"ג שבט תשע"ה,
02/02/2015 במעמד הנוכחים.
שושנה פיינסוד-כהן , שופטת**

תקוה

הוקלד על ידי לילך וקנין